

چرتکه

قاچاق چه بر سر کیفیت بنزین آورد

بخش اقتصاد– هوا که رو به سرما می رود، گشتی در پایتخت کافی است تا فشار آلودگی هوا را در ریه و خستگی آن را در جسم خود احساس کنید؛ به ویژه اینکه تغییر الگوی آب و هوایی، تهران را نیز بی بهره نگذاشته و بارش نزولات آسمانی را کاهش داده است. از سویی دیگر به عقیده برخی کارشناسان کوهپایه ای بودن موقعیت تهران از یک سو و وجود بلندمرتبه سازی از سویی دیگر موجب شده است که جغرافیای پایتخت به منظور وزش باد و پراکندگی آلودگی هوا با مشکلات عدیده ای رو به رو شود.

یکی از عواملی که نقش قابل توجهی در ایجاد آلودگی هوا دارد، کیفیت بنزین و گازوییل مصرفی در پایتخت است. البته کیفیت خودروهای تولیدی تأثیر مستقیمی در کمیت و چگونگی مصرف بنزین دارد. به این معنا که هرچه موتور خودرو بهینه سازی شود، بی شک میزان سوخت کمتری مصرف می کند، البته شاخصه مصرف سوخت خودرو به عوامل متنوعی بستگی دارد. این اختلاف بین خودرو سازان و شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی در روزهای سرد سال گذشته داغ شد. به گفته علیرضا صادق آبادی، بنزینی که در تهران توزیع می شود حداکثر استاندارد های لازم را دارا است و خودروهای خارجی وارداتی به خوبی این بنزین را با کمترین آلایندگی مصرف می کنند در حالیکه خودروهای داخلی قادر به مصرف کامل با کمترین آلایندگی نیستند.این در حالی است که خودرو سازان معتقدند خودروهای داخلی کیفیت لازم را در مصرف سوخت دارند و این کیفیت پایین بنزین است که موجب آلودگی هوا است.

در بخش کیفیت بنزین نیز بالا بودن عدد اکتان می تواند در میزان و کیفیت مصرف سوخت موثر باشد و شاخصه های دیگر نظیر سولفور و بنزن نیز درمزه آلاینده های نهایی سوخت قرار دارند. اینکه بنزین بیورو ۴، بیورو ۲ و بنزین سوپر دارای چه ویژگی های متمایزی هستند نیاز به موشکافی بیشتر دارد.

شینا انصاری، مدیرکل دفتر پایش فراگیر سازمان محیط زیست در گفتگو با مهر با اشاره به اینکه از زمستان سال گذشته پایش گوگرد موجود در گازوییل را در تهران و کرج آغاز کردیم، گفت: بررسی ها در بهار سال جاری نشان داد که میزان گوگرد موجود در گازوییل نسبت به مدت مشابه سال قبل کاهش داشته است.

این درحالی است که در تیر ماه ۹۷ میزان گوگرد گازوییل در برخی نقاط بالا و بین ۵۰ تا ۲۰۰ پی.پی.ام بود.

وی ادامه داد: طی تفاهمنامه ای که با شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی منعقد کردیم، قرار شد نمونه گیری های سازمان محیط زیست (به عنوان نهاد نظارتی) همزمان با پایش این شرکت و به ویژه در فصل وارونگی هوا از جایگاه های سوخت گیری خودروهای دیزلی انجام شود.

این مقام مسوول با بیان اینکه وجود آروماتیک ها و بنزن بیش از حد استاندارد در هوا خطرناک تر از ذرات گرد و غبار هستند، اظهار داشت: در راستای پایش این آلاینده ها، اندازه گیری این ترکیبات را در بنزین هشت کلانشهر در دستور کار داریم. انصاری توضیح داد: با توجه به ابلاغ آیین نامه نفت ماده ۲ قانون های پاک در تاریخ ۳۰ مهر ماه امسال، وزارت نفت مکلف به توزیع سوخت نفت-گاز بیورو ۴ با استاندارد ۵۰ پی. پی.ام علاوه بر هشت کلانشهر در ۱۶۳ جایگاه محوره‌های مواصلاتی کشور شده است که فهرست این جایگاه ها در تصویب نامه درج شده است.

مدیرکل دفتر پایش فراگیر سازمان محیط زیست گفت: برآورد اولیه کیفی سوخت نفت-گاز در جایگاه های محوره‌های مواصلاتی با همکاری ادارات کل محیط زیست استان ها تاکنون از ۶۰ جایگاه عرضه نفت-گاز کشور حاکی از توزیع ۵۸ درصدی سوخت استاندارد بوده است. بنزن موجود در بنزین بیورو ۴ باید یک درصد و آروماتیک ۳۵ درصد باشد. سازمان محیط زیست به طور فصلی در حال نمونه گیری و پایش بنزین و گازوییل موجود در تهران و سایر کلانشهرها هست. حمیدرضا بهاری، کارشناس سوخت در گفتگو با مهر با بیان اینکه هر قدر عدد اکتان بنزین بالاتر باشد میزان مصرف سوخت در خودرو کمتر است، گفت: اکتان بنزین سوپر حدود ۹۵، بنزین های یورو ۹۰ تا ۹۱ و بنزین معمولی حدود ۸۷ است. وی ادامه داد: تراکم موتور خودرو برای استفاده از سوخت یکی از عوامل موثر در میزان مصرف است، اما بی شک هرقدرعدد اکتان بنزین بالا و میزان آلاینده های موجود در آن کم باشد بی شک میزان مصرف بنزین خودرو کاهش می یابد و از سویی دیگر عمل احتراق در خودرو که متاثر از عوامل مختلفی است به طور کامل انجام می شود.

به گفته بهاری، میزان میانگین مصرف بنزین کل کشور طبق آخرین اعلام حدود ۸۵ میلیون لیتر در روز است که به گفته بیژن زنگنه (در افتتاح فاز دوم پالایشگاه ستاره خلیج فارس که تیر ماه امسال برگزار شد)، در سال ۹۲ ما در بنزین یورو ۴ کمتر از ۳،۴ دهم میلیون لیتر تولید داشتیم که امروز این میزان به ۲۸ میلیون لیتر رسیده است و با افتتاح و تثبیت فازهای اول و دوم، میانگین تولید این نوع بنزین در سال جاری به ۵۴ میلیون لیتر خواهد رسید، یعنی بیش از ۱۴ برابر رشد خواهیم داشت.

به عبارتی بیش از نیمی از بنزین مصرفی کشور شامل سبد بنزین یورو ۴ می شود. این در حالی است که حتی در برخی نقاط اطراف تهران نیز بنزین یورو ۴ عرضه نمی شود. این کارشناس سوخت با اشاره به رشد قاچاق سوخت به دلیل اختلاف قیمت قابل توجه در کشورهای همسایه، اظهار داشت: افزایش قاچاق بنزین در شرایطی که طی سال های گذشته دولت نسبت به سیاست گذاری در بخش کنترل مصرف سوخت بی اعتنا بود به معنای بار مضاعف بر تولید بنزین است. به این معنا که میزان مصرف با رشد فزاینده ای روبرو شده که تامین این میزان بنزین، کیفیت سوخت عرضه شده را تحت الشعاع می آورد.

بخش اقتصاد– یک روز بالاخره در چاه‌های نفت را می‌گذاریم و کشور را با درآمدهای مالیاتی اداره می‌کنیم. این روایی است که دولت‌ها در ایران سال‌هاست آن را در ذهن‌شان مرور می‌کنند. اگر چه معلوم نیست دقیقا کی بتوانیم وابستگی اقتصاد کشور به فروش نفت را محقق کنیم، اما اگر روزی به هزار و یک دلیل دیگر نتوانیم نفت بفروشیم چطور کشور را ادره می‌کنیم؟ بله! جواب این سوال مالیات است. درست همان شیوه درآمدزایی دولت‌ها در کشورهایی که چاه نفت ندارند. برای اینکه بفهمیم ایران در چه زمانی می‌تواند کل مخارج خود را از مالیات تأمین کند، باید به سراغ سوابق دخل و خرج دولت برویم. آمارهای بانک مرکزی از سال ۸۰ به بعد نشان می‌دهند در طول این سال‌ها سهم مالیات از تأمین مخارج دولت بیشتر و بیشتر شده و در سال ۹۶ توانسته‌ایم با درآمدهای مالیاتی، حدود ۷۰ درصد خرج‌هایمان را تأمین کنیم. اما هنوز تا تأمین ۱۰۰ درصد مخارج از محل مالیات یا بطور کلی درآمدهای عمومی راه زیاد است. با توجه به اینکه در این یک و نیم دهه ۲۰ درصد به سهم درآمدهای مالیاتی از تأمین مخارج اضافه شده، حدود سه دهه دیگر زمان لازم است تا در سال ۱۴۲۴ درآمدهای عمومی‌مان کفاف تأمین مخارج را بدهد.

دولت از کجا پول در می‌آورد؟

برنامه بودجه هر سال، درآمدهای دولت از بخش‌های مختلف را تخمین می‌زند. بخش‌هایی که هر کدامشان تأثیر زیادی در سیاست‌ها می‌گذارند. بخش قابل توجهی از درآمد دولت در سال‌های اخیر، از محل مالیات تأمین شده است. البته تا همین سال ۹۲ این عنوان به درآمدهای نفتی اختصاص داشته است. اگر بخواهیم نگاه دقیق‌تری داشته باشیم، درآمدهای دولت به دو بخش اصلی تقسیم می‌شود. اول درآمدهای عمومی است و دیگری درآمد حاصل از واگذاری‌ها. بخش اول یعنی درآمدهای عمومی، به درآمدهایی گفته می‌شود که در آن از سرمایه‌های ملی برای درآمد استفاده نمی‌شود. بخش عمده درآمد عمومی دولت را درآمدهای مالیاتی

تشکیل می‌دهد. سایر درآمدهای عمومی دولت در شش زیربخش دیگر تقسیم می‌شوند که عبارتند از دریافت کمک‌های اجتماعی، دریافت کمک‌های بلاعوض از سایر کشورها (که مقدار آن در حال حاضر نزدیک به صفر است)، درآمد حاصل از مالکیت دولت، درآمد حاصل از خدمات و فروش کالا، درآمد حاصل از جرائم و خسارات و درآمدهای متفرقه.

طرف مقابل درآمدهای عمومی، واگذاری درایی‌ها قرار دارد که عبارت هستند از واگذاری درایی‌های سرمایه و مالی. فروش نفت در بخش واگذاری درایی‌های سرمایه‌ای قرار دارد چرا که نفت به عنوان سرمایه ملی هر کشوری محسوب می‌شود. موفقیت هر دولتی در این است که هزینه‌های خود را از بخش درآمدهای نفتی تأمین کند و سراغ سرمایه‌ها نرود. برای همین یکی از چشم‌اندازهای اقتصاد ایران بستن درب چاه‌های نفت و اتکا به درآمدهای عمومی است. دلایل آن هم که واضح است. فروش نفت سختی‌های خودش را دارد و ممکن است بالا و پایین شود.

خرج دولت از سال ۸۰ به بعد چقدر بوده؟

۲۴۳ هزار میلیارد تومان. آخرین رقمی است که از مخارج دولت در دسترس است. این رقم مربوط کل مخارج سال ۹۶ بوده و نسبت به سال قبلش ۱۷ درصد افزایش داشته. اگر کمی دقت کنیم می‌بینیم با توجه به اینکه تورم سال ۹۶، معادل ۹ درصد بود، مخارج دولت در این سال ۸ درصد افزایش داشته است. یک زمانی در سال ۸۰ کل مخارج دولت ۱۰ هزار میلیارد تومان بود و رفته رفته در سال ۸۵ این رقم به ۴۱ هزار میلیارد تومان رسید. سال ۹۰ مخارج دولت معادل ۸۸ هزار میلیارد تومان و سال ۹۵ کل مخارج ۲۰۷ هزار میلیارد تومان بود. شاید این اعداد و ارقام خیلی برایتان ملموس نباشد، اما این‌ها زمانی اهمیت پیدا می‌کنند که ببینیم اینهمه خرج پولش از کجا آمده؟ در این ۱۷ سالی که از آغاز دهه ۸۰ گذشته، دولت‌ها چقدر در اتکا به درآمدهای عمومی برای خرجشان موفق بوده‌اند؟

مالیات، کلید موفقیت اقتصاد

هر خانواده‌ای که دخل و خرجش با هم نتوانند، مجبور است فرش زیر پایش

{اقتصاد}

نفت تمام شد، مالیات بدهید

کی خرجمان را از نفت جدا می‌کنیم

را بفروشد تا از نان شبش محروم نماند. دولت هم همین وضعیت را دارد. وقتی درآمدهای عمومی دولت کفاف خرج‌های بی‌اندازه‌اش را ندهد، یا باید در خرج کردن صرفه‌جویی کند، یا سرمایه‌های ملی (بخوانید نفت) را بفروشد تا روزگارش بگذرد. این‌همه سال که از اکتشاف نفت در ایران گذشته، هنوز اقتصاد ایران در انتظار تحقق یک روایست: بی‌نیازی از فروش نفت. این بی‌نیازی چطور اتفاق می‌افتد؟ پاسخ مشخص است. وقتی که ارقام مخارج دولت با درآمدهای عمومی یکی شود. اتفاقی که ده‌ها سال است نایفته و احتمالا تا سال‌های دور نخواهد افتاد.

هر چند کلی در این زمینه پیشرفت کردیم.

نقش مالیات این وسط چه می‌شود؟ نکته‌ای که باید بدانید این است که در چند سال اخیر، حدود ۸۰-۷۰ درصد کل درآمدهای عمومی از دریافت مالیات بدست آمده است. البته در بعضی سال‌ها مثل سال ۸۷، اینقدر درآمدهای مالیاتی کم شد که تنها ۶۳ درصد درآمدهای عمومی دولت از بخش مالیات به دست آمد. در این سال مالیات تنها کفاف یک سوم خرج‌های دولت را داد و به نسبت سال‌های قبل و بعدش نیازمندی‌مان به فروش نفت بیشتر بود اما حالا وضعیت کمی بهتر شده و حدود ۷۰ درصد درآمدهای عمومی دولت از بخش مالیات است. رقم درآمدهای مالیاتی از سال ۸۰ که تنها چهار هزار میلیارد تومان بود، هر سال حدود ۱۰، ۱۵ درصد افزایش داشت تا در سال ۹۶ به رقم ۱۱۶ هزار میلیارد تومان رسید.

چه شد که درآمدهای مالیاتی تا این حد افزایش داشت؟

اصلی‌ترین دلیل تأکید دولت روی افزایش درآمدهای مالیاتی را می‌توان گردن تحریم‌ها انداخت. از وقتی که دیدیم نمی‌توانیم فروش نفت را مدیریت کنیم و هزار و یک فاکتور در کم و زیاد شدن آن تأثیر می‌گذارد، توجه‌مان به درآمدهای مالیاتی بیشتر شد. برای همین در سال ۹۰ بعد از آنکه دیدیم درآمدهای نفتی از درآمدهای مالیاتی پمشی گرفته و دوباره نیاز ما به فروش نفت از ۵۰ درصد هم بالاتر رفته، سازمان امور مالیاتی چیزی به اسم مالیات بر ارزش افزوده که بخش اعظم درآمدهای مالیاتی را به خود اختصاص می‌دهد را از سه درصد به چهار درصد افزایش داد. این اقدام تأثیر خود را گذاشت، اما کافی نبود. چرا که در پایان همان سال باز هم دیدیم که درآمدهای نفتی از درآمدهای مالیاتی بیشتر است. برای همین سال ۹۱ مالیات به پنج درصد و سال بعد آن به شش درصد رسید. اهمیت بی‌نیاز شدن از فروش نفت در سال‌های تحریم بیشتر و بیشتر شد تا در سال ۹۳ مالیات بر ارزش افزوده هشت درصد و سال ۹۴ این رقم به ۹ درصد رسید. این تقریباً پایان ماجرا بود.

چراکه بعد از آن مشکل دولت درباره فروش نفت تا حدی حل شد. آمارها نشان می‌دهد سیر نزولی فروش نفت که از رقم دو میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده

شرکت باند و گاز سبز شمال (سهامی خاص)

به شماره ثبت ۳۸۶ فومن و شناسه ملی ۱۰۷۲۰۰۵۶۶۲۷ و ۱۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۱۲/۰۰۰ ریال منقسم به ۴۰۰۰۰ سهم ۳۰۰/۰۰۰ ریالی بانام

بدین‌وسیله از کلیه سهامداران شرکت فوق‌الذکر یا نمایندگان آنان دعوت به‌عمل می‌آید که در ساعت ۱۷ روز سه‌شنبه مورخ ۹۷/۹/۲۷ در محل شرکت واقع در شهرستان فومن شهرک صنعتی کوچیچال حضور به‌هم رسانند.

دستور جلسه:

- استماع گزارش هیات مدیره و بازرس شرکت
- تصویب صورت‌های مالی و حساب سود و زیان سال ۹۶
- انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل
- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار
- سایر موارد که در صلاحیت این مجمع می‌باشد.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۳۰۴۲۴۱۸-۰۴۰۴۲۱۸۰۳۱۸۰۱۳۰۹۷۶۶۰۱۳۰۹۷/۰۷/۱۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی رودبار، تصرفات حمیرا قنبرپور سیدانی فرزند حبیب در:

۱- شش‌دانگ یک قطعه زمین مشتمل بر اعیان احدائی به مساحت ۱۰/۲۲۷ مترمربع به شماره پلاک فرعی ۱۰۴۸ مجزی از ۴۵۰ واقع در پشته سنگ اصلی ۲۱ پخش ۲۰ گیلان.
۲- آدرس واقع در رستم آباد – خیابان سردار جنگل – کوچه خدابنده محرز

در سال‌های ۸۳ و ۸۴ به رقم یک میلیون و ۴۶۲ هزار بشکه در سال ۹۳ رسیده بود بالاخره متوقف شد و شروع به بالا رفتن کرد. همین افزایش فروش نفت باعث شد که دیگر درصد مالیات در ارزش افزوده زیاد نشود و روی همان ۹ درصد بماند. سال ۹۶ ما حدود دو میلیون و ۵۲۴ هزار بشکه نفت فروختیم تا بیشترین درآمد نفتی در را به نام سال ۹۶ ثبت کنیم. چرا که در این سال درآمدهای نفتی ما ۹۲ هزار میلیارد تومان رسید. با اینکه از سال ۹۳ به بعد درصد مالیات تغییری نکرد، اما در این چهار سال درآمد مالیاتی‌مان هر سال بیشتر از سال قبل بود. آخرین رقمی که از درآمدهای مالیاتی در دسترس است نشان می‌دهد سال ۹۶ مردم ۱۱۶ هزار میلیارد تومان به دولت مالیات داده‌اند تا نشان دهند سود آن‌ها برای دولت از سود فروش نفت بیشتر است.

کی خرجمان را از نفت جدا می‌کنیم؟

پول‌دارترین سرمایه‌دارها هم از خیر درآمد‌هایشان نمی‌گذرند. حتی اگر خیلی ناچیز باشد. پس هیچوقت نباید انتظار داشته باشیم که دولت در چاه نفت را ببندد و مملکت را با سود حاصل از مالیات اداره کند. اهمیت کم‌اثر کردن فروش نفت این است که اگر یک روز بلاى الهی یا انسانی نازل شد و دیگر نتوانستیم حتی یک بشکه نفت بفروشیم، چطور کشور را اداره کنیم؟ مقایسه درآمدهای عمومی، درآمدهای نفتی و مخارج دولت‌ها از سال ۸۰ به بعد نشان می‌دهد کلی در این زمینه پیشرفت کرده‌ایم، اما تا موفقیت فاصله زیاد است. نیمه اول دهه هشتاد، خرج‌های دولت از دوبرابر درآمدهای عمومی هم بیشتر بود. به طوری که نسبت درآمدهای عمومی به مخارج تقریبا ۴۵ درصد بود و این نشان می‌دهد نصف بیشتر خرجمان را با فروش نفت تأمین کرده‌ایم. این سهم در نیمه دوم دهه هشتاد خیلی متفاوت بود. یک سال می‌دیدى درآمدمان تنها ۵۵ درصد مخارج را تأمین می‌کند، یک سال انقدر از نفت بی‌نیاز می‌شدیم که تنها ۱۲ درصد خرجمان از فروش نفت تأمین می‌شد. برای همین است که سال ۸۸ درخشان‌ترین سال از نظر بی‌نیازی از نفت است و سهم درآمدهای عمومی از مخارج کشور رکورد زد و به ۷۸.۵ درصد رسید. در این هفت سالی که از آغاز دهه ۹۰ گذشته، سهم درآمدهای عمومی دولت از مخارج بین ۶۰ تا ۷۰ درصد متغیر بوده و آخرین آمار مربوط به سال ۹۶ نشان می‌دهد درآمدهای عمومی، ۶۹ درصد مخارج کشور را پوشش داده‌اند. بیا بید یک تخمین ساده بزنیم. اگر سهم درآمدهای عمومی در نیمه‌اول دهه هشتاد را ۴۵ درصد فرض کنیم و این رقم در نیم اول دهه نود به ۶۵ درصد رسیده باشد، کمی می‌توانیم کل خرجمان را از مالیات تأمین کنیم؟ نگاه به گذشته نشان می‌دهد در این یک و نیم دهه، ۲۰ درصد سهم مالیات بیشتر شده. حالا برای اینکه سهم مالیات از تأمین مخارج دولت به ۱۰۰ درصد برسد، تقریباً سه دهه یا به طور دقیق‌تر ۲۷ سال دیگر زمان نیاز داریم تا اگر خدا بخواهد در سال ۱۴۲۴ کشورمان را از فروش نفت بی‌نیاز کنیم. البته اگر تا آن موقع نفتی برایمان باقی مانده باشد.

آگهی دعوت سهامداران

شرکت خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی

هتل بابک آستارا «سهامی خاص»

به شماره ثبت ۱۴۹۵ و شناسه ملی ۱۰۸۶۱۲۱۸۸۰۴ جهت تشکیل جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده

بدین‌وسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت می‌شود تا در جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده که در ساعت ۱۰ صبح مورخ ۹۷/۹/۲۷ در محل قانونی شرکت تشکیل می‌گردد حضور به‌هم رسانند.

دستور جلسه:

۱ – انتخاب اعضای هیات مدیره

۲ – انتخاب بازرسان

۳ – تصویب ترازنامه حساب سود و زیان منتهی به سال‌های ۹۴ الی ۹۶

هیات مدیره شرکت

آگهی مجمع عمومی عادی سال ۹۷

(نوبت دوم)

احتراماً به‌اطلاع اعضاء محترم می‌رساند:
سیزدهمین مجمع عمومی عادی سالانه ۹۷ سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان گیلان در ساعت ۱۶ الی ۱۸ روز شنبه مورخ ۹۷/۰۹/۱۷ در سالن اجتماعات این سازمان واقع در رشت – خیابان معلم – روبروی شهرداری منطقه یک – ساختمان گل مریم – طبقه ۳ (تلفن ۳۳۲۴۳۰۷۲ – ۳۳۲۳۵۲۴۰) برگزار خواهد شد.
دستور جلسه:

– گزارش سالیانه هیات مدیره درخصوص فعالیت‌های سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان گیلان

– بررسی گزارش صورت‌های مالی و تصویب ترازنامه و بودجه سال آتی نظام صنفی رایانه‌ای استان گیلان
– انتخاب بازرس

لذا از کلیه اعضاء محترم دعوت می‌گردد راس ساعت مقرر در محل فوق حضور به‌هم رسانند.

سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان گیلان